

“ዘና” (አዲስ አበባ 1998 ዓ.ም.) ከተባለው የግጥም መድበል የተወሰዱ ግጥሞች

በቃ በለን

እግዚአብሔር ያንተ ያለህ ሰውረን ከመፀቱ፤
ከቁጣህ መቅሰፍቱ፤
ከሲኦል እሳቱ።
ሰምተን በጆሮአችን፤
ደግሞ አፍታ ሳይቆይ፤
አይተናል በዓይናችን።
ያለ ጊዜው ታሞ ሲሞት ወንድማችን፤
ቤታችን ተንኳኩቶ፤
ስትሄድ እህታችን።
እዚህም ሄድን እዚያም ሄድን፤
የሚገኝ አንድ ነው፤
መቀለዱ ይብቃ የያዘነው ሕይወት ነው።
ጌታ ተመልከተን የሁሉ ባለቤት፤
እንመለስና እንኑር በሕይወት።
በሰጠኸን ዕድሜ፤
ተጠብቀን ኖረን፤

አውቃለሁ

የኔ እንዳይደለህ፤
ልትሆንም እንደማትችል፤
አውቃለሁ ገብቶኛል ፍቅሬ፤
ሁሌም የሚገርመኝ ግን፤
ያላቅሜ አንተን ማፍቀሬ።
አውቃለሁ ልዩነት አለን፤
ከባሕር ጥልቀት የሰፋ፤
ሀገር ምድሩ የሚያውቀው፤
የሚነገር በይፋ።
አውቃለሁ አንተ ምሁር ነህ፤

ዲግሪ ማስትሬት ያገኘህ፤
እውቀትህን ለማስፋት፤
ሀገር ምድር ያካለልህ።
አደራ አደራ ውዴ፤
ለማንም እንዳታስነብብ፤
የላኩልህን ደብዳቤ፤
ተረት ተረት ነውና፤
እኔ አንተን ማሰቤ፤
አላቅሜ አንተን ማፍቀሬ።
ግን መቼም፣ መቼም ቢሆን ፣
የኔ ባትሆንም፤
መቼም ሰው ነህና እድሜ እማትጠግብ፤
ለብዙ ዘመናት መኖር የምትሻ፤
ዘመንህ ይብዛልኝ፤
ዓይን፣ ዓይንህን ሳየው፤
ቢሆነኝ ማስረሻ።

አሁን አሁንማ
ምክንያት ብናጣ፤
ጊዜው ከፍቷል እንላለን።
ጊዜው ምን አደረገ፤
ጊዜው ግን አልከፋም፤
ጥሩ ሆኖ የሚያሳይ፤
ስላጣ ሁነኛ፤
ጊዜው ፈረደብን፤
ብንከፋብት እኛ።

The views reflected in the above poems are solely of the author and are not necessarily shared by Meskot. You may contact Tarikua Gebreyes for comments at tarikua_11@yahoo.com